

मेदि०। पचातके शब्दच०। प्रसारणं स्त्री शब्दर०टाप् ।
शरणागत लि० शरणमागतः आ+गम-क्त । शरणापन्न ।
शरणापन्न लि० शरणमापन्नः आ+पद-क्त । शरणमागते ।
शरणार्थिन् लि० शरणमर्थयते अर्थ-णिनि । शरणकामे ।
श(स)रणि(णी) स्त्री शृ(हृ)-अनि वा ङीप् । १पथि,
हीवन्तसु २प्रसारणं शब्दर० । शजयन्त्याञ्च स्त्री
शब्दर० । ४पृथ्व्याम् अजयः ।

शरण्ड पु० शृ-अण्डच् । १खगे कासुके शब्दरत्ना० । २धृत्ते
३शरटे ४भूषणभेदे मेदि० । ५चतुष्पदि संक्षिप्तमा० ।
शरण्य लि० शरण्या साधुः यत् । १शरणागतत्वात्पकरण-
योग्ये २दुर्गायां स्त्री ।

“विषाम्निभयघोरेषु शरणं शरणाद् वतः । शरण्या तेन
सा देवी पुराणे परिपद्यते” देवीपु० ।

शरण्यु पु० शृ-अण्यु । १भेदे श्वाते च विश्वः । [शब्दर०
शरत्कामिन् पु० शरदि कामयते कस-णिनि । कुक्कुरे
शरत्पद्म न० शरदिषु शुभं पद्मम् । श्वेतपद्मे राजनि० ।
शरत्पर्जन्य न० ७त० । कोजागरपूर्णिमानिमित्तोत्सवे जटा० ।
शरद् स्त्री शृ-अदि । १वस्त्रे, २आश्विनकार्तिकमासात्मके

ऋतो च अमरः । तद्धारिगुणा भावप्र० उक्ता यथा
“वर्षासु नामसं वारि सेवेतौद्भवेव वा । सर्वं शरदि
हेमन्ते तद्भागं सारवन्तु वा” । शरदं चानभिषुप्रन्दि
कषु तत् परिकीर्त्तितम् । हैमन्तिककलसं श्लिष्वं बल्यं दृष्यं
हितं गुह्यं” राजव० । तत्रोत्तरवायुसेवनं हितं यथा
“वसन्ते दक्षिणो वातो भवेत् वर्षासु पश्चिमः । उत्तरः
शरदे काले पूर्वी हेमन्तशेतिरे” राजनि० । ऋतुशब्दे
पृ० दृश्यम् । “शरद्वत्स वैद्यकमते भाद्राश्विनमासा-
त्मकः । तत्र वर्षानीयानि चन्द्रपटुता जलशुष्कता
अगस्त्यः हंसः वृषः” कविकल्प० ।

शरधि पु० शरा धीयन्तेऽत्र धा-आधारे कि । त्वये हेमच०
शरपुङ्खा स्त्री शरस्थेव पुङ्खो यस्याः । नीलोद्वक्ताकतो काण्ड-
पुङ्खादन्ते “शरपुङ्खा यस्तुहीहशुलमत्रणविषापहा ।
तिक्ता कषाया कासाञ्ज्वरश्वासहरी कषुः” भावप्र० ।
शरभ पु० शृ-अभच् । “अष्टपादूर्ध्वनयन जर्ध्वं पादचतुष्टयः”
दशुक्तलक्षणे १मृगभेदे अमरः । २करभे, श्वानरभेदे
अमरः । ३उष्ट्रे च जटा० । ४शिशुपालपुत्रभेदे भा०
काश० ८२ अ० । ५दानवभेदे भा० आ० ६५ अ० ।
“अष्टपादूर्ध्वनयनः शरभो वनगोचरः । तं सिंहं
हन्तुमागच्छन्तु नैसासु निवेशनम् । तं सुनिः शरभ-

चक्रे बल्लोक्तमरिन्दमम् । ततः स शरभो वन्यो
सुनेः शरभस्यतः । दृष्ट्वा बल्लिनमत्युपं द्रुतं सम्प्राद्ववद-
नात् । स एयं शरभस्थाने संन्यस्तो सुनिना तदा । सुनेः
पार्श्वगतो नित्यं शरभः सुखमाप्नवान् । ततः शरभस-
न्तसाः सर्वे मृगगणास्तदा । दिशः सम्प्राद्ववन् राजन् !
भयाञ्जीवितकाङ्क्षिणः । शरभोऽप्यतिसंघृष्टो नित्यं
प्राणिवधे रतः । फलमूलाशनं कर्तुं नैच्छत् स पिशिता-
शनः । ततो रुधिरतर्षणे बल्लिना शरभोऽन्वितः । इयेष
तं सुनिं हन्तुमकतप्तः श्वयोनिजः । ततस्तेन तपः-
शक्त्या विदितो ज्ञानचक्षुषा । विज्ञाव स महामाज्ञो
सुनिःशानं तसुक्तवान् । सा त्वं ह्यपीत्वमापन्नो ह्यपी
व्याघ्रत्वमागतः । व्याघ्राज्ञागो मदपटुर्नागः सिंहत्वमा-
गतः । सिंहस्त्वं बलमापन्नो भूयः शरभतां गतः ।
मया ह्येहपरीतेन विहृष्टो नृजुलान्वयः । यस्मादेवम-
पापं मां पाप ! हिंसितमिच्छसि । तस्मात् श्वयोनि-
मापन्नः श्वैव त्वं हि भविष्यसि । ततो सुनिजनद्वेषा
दुष्टात्मा प्राकृतोऽबुधः । ऋषिणा शरभः शम्भुस्तद्रूपं पुन-
राम्नवान्” भा० शा० ११७ अ० ।

शरभू पु० शरे शरवणे भवति भू-किप् । कार्तिकेये हेमच०
शरमय लि० शरस्य विकारः मयट् । शरजाते प्रदार्थे ।

श(स)रयु(यू) स्त्री शृ-(हृ)-अयु वा ऊङ् । अयोध्या-
नगरीनिम्नवाहिन्यां नद्याम् । तस्यां भवः अण् नि० ।
सा (श)ारव तत्र भवे लि० अमरः ।

श(स)रल लि० शृ(हृ)-अलच् । १सुगमे, २अङ्कटिलचित्ते
(सरल) ३दृक्भेदे च । [त्तिकेये ।

शरवणोद्भव पु० शरवणम् उद्भवः उत्पत्तिस्थानमस्य । का-
शरव्य न० शरवे वाणशिलायै हितं शर+यत् । लक्ष्ये,
शरेण वेधनायोद्देश्ये अमरः ।

शराटि(डि)(लि) स्त्री शरमनुजस्य अटति अट-इन् पृषो-
टस्य ङो ङो वा । (शराट्) पक्षिभेदे अमरः ।

शराभ्यास पु० इत० । वाणमोचनशिक्षायान् अमरः ।

शराह लि० शृ-आह । हिंस्रे अमरः । [अण् । धनुषि जटा०

शरारोप पु० शराः आरोप्यन्तेऽत्र आ+रुह-अिच् ।

शराव पु० शरं दध्यादिसारभवति अय-अण । १मृगभये
पात्रभेदे, (शरा) अमरः । २कुण्डलद्वयपरिभाषे च वैद्यकम् ।

शरावती स्त्री शराः अन्वयस्याम् सतप यस्य वः पूर्वदीर्घश्च ।
नदीभेदे अमरः ।

शराश्रय पु० इत० । त्वये हेमच० ।